

Rub a líc

D G D

Po kapsách si nosíš trápení,

G D G A

v duši stébla zvalený, v ruce kostky spálený.

Žiješ tam, kde není vidět velký vůz
kde je život jenom skluz, kde je ztráta sebe plus.

A jako dítě chodíš denně do školy,
domů si nosíš úkoly a v noci sníš si o poli,

D G D

kde budeš stát a s tebou tráva vysoká

G D G D

slunce ti svitne do oka vrátíš se nejdřív do roka.

G A

R: Tak zůstaň chvíli stůj,

D Hmi

svoje bráchy zavolej

G A D D7

dej mi čas ať můžu psát o chvíli dýl

G A

Tak zůstaň chvíli můj,

D Hmi

ten kdo prohrál není zlej,

G A D

každý závod má svůj start a má i cíl.

Je to k vzteku míti deku z papírů,
nosit sako na míru, imitace safírů.
Cítit zlost a nikdy nemít všeho dost,
nežít jen tak pro radost, než z tebe zbude jenom kost (a kůže)

U mužů, u žen se hlavy stínají
skáčeš si s celou partají, ale jen když pískají.
Chceš chvíli stát a s tebou tráva vysoká,
slunce ti svitne do oka, vrátíš se nejdřív do roka.

R: , Sólo sloka , R: , R: 1. půlka R jen buben
Konec uklidění

